

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IIKa 385/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1 CZĘŚĆ WSTĘPNA		

0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego II Wydział Karny w Suwałkach z dnia 18 października 2022r., sygn.. akt IIK 811/22 w sprawie oskarżonego o czyn z art. 178a §1kk K. C.

0.11.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

0.11.3. Granice zaskarżenia

0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

x w całości

x na niekorzyść		
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
x	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka	

	zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.11.4. Wnioski

#	uchylenie	x	zmiana
---	-----------	---	--------

1 Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

0.12.1. Ustalenie faktów

0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
	K. C.	Oskarżony swoim	1. Przetłumaczony	k.124	

		zachowaniem wyczerpał znamiona czynu określonego w art. 178a §4	protokół wyroku ustnego Sądu w Hadze 2. Przetłumaczone pismo z sądu w Holandii 3. Postanowienie SR w Suwałkach	k.167 k.170	
--	--	---	--	----------------	--

0.12.2. Ocena dowodów

0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
	1-3	Informacje uzyskane z Sądu w Holandii nie są wystarczające do ustalenia, że K. C. kierując pojazdem w dniu 24 sierpnia 2022r. w S. działał w warunkach określonych w §4 art.178a kk

1STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>Obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu w postaci art.178a§4kk poprzez jego niezastosowanie i nie wskazanie go w kwalifikacji prawnej skazania i jako podstawy wymierzenia kary, w sytuacji gdy wobec ujawnionej w karcie karnej informacji o wcześniejszym skazaniu oskarżonego w Holandii za czyn w postaci prowadzenia pojazdów w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środków odurzających, stwierdzić należy, iż czyn przypisany oskarżonemu wyczerpał znamiona czynu określonego w art.178a§4kk, wobec czego Sąd winien określić jako prawidłową kwalifikację czynu przypisanego oskarżonemu art.178a§4kk w zw. z art.178a§1kk.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Apelacja prokuratora nie zasługuje na uwzględnienie nie tyle przez pryzmat jednostkowego przypadku, co przez wzgląd na interpretację wskazanego przepisu oraz praktykę rozstrzygania spraw w podobnych okolicznościach.</p> <p>Przepis art. 114a został wprowadzony do Kodeksu karnego ustawą z 20 stycznia 2011 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny,</p>		

ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz ustawy – Kodeks karny skarbowy (Dz.U. poz. 245). Stanowi on wykonanie przepisów decyzji ramowej Rady 2008/675/WSiSW z 24 lipca 2008 r. w sprawie uwzględniania w nowym postępowaniu karnym wyroków skazujących zapadłych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz.Urz. UE L 220, s. 32), której celem było m.in. nałożenie na państwa członkowskie minimalnego obowiązku uwzględniania wyroków skazujących zapadłych w innych państwach członkowskich. Następnie został on znowelizowany ustawą z 20 lutego 2015 r. Zgodnie z art. 3 ust. 1 decyzji ramowej: „Każde państwo członkowskie dopilnowuje, by w postępowaniu karnym prowadzonym przeciwko danej osobie uwzględnione zostały uprzednie wyroki skazujące, zapadłe wobec tej samej osoby w innych państwach członkowskich i dotyczące innych zdarzeń – które to wyroki są znane dzięki stosownym instrumentom wzajemnej pomocy prawnej lub instrumentom wymiany informacji pochodzących z rejestrów karnych – w zakresie, w jakim zgodnie z prawem krajowym uwzględniane są uprzednie krajowe wyroki skazujące, oraz by wiązały się z nimi skutki prawne równoważne skutkom wiążącym się z uprzednimi krajowymi wyrokami skazującymi”.

Nie budzi zatem wątpliwości, że wskazany przepis powoduje konieczność uwzględnienia skazania oskarżonego w innym państwie Unii Europejskiej. I o tym powinien był pamiętać prokurator prowadzący dochodzenie w nin. sprawie bo na karcie 13v znajdowała się informacja dot. karalności K. C. na terenie Holandii. Nie zwrócił jednak na to uwagi i nie podjął w tym kierunku

żadnych czynności i nie poczynił żadnych ustaleń w tej kwestii.

Przeszkodą o charakterze faktycznym do uznania za wyrok skazujący zagranicznego prawomocnego orzeczenia skazującego za popełnienie przestępstwa jest sytuacja, gdy informacje uzyskane z rejestru karnego lub od sądu państwa członkowskiego UE nie są wystarczające do ustalenia skazania. Wynika to wprost z tezy 6 preambuły decyzji ramowej 2008/675/WSiSW: „niniejsza decyzja ramowa nie przewiduje zatem obowiązku uwzględniania takich uprzednich wyroków skazujących na przykład w przypadkach, gdy informacje uzyskane na mocy obowiązujących instrumentów nie są wystarczające”.

„Wynika z tego, że obowiązek uwzględniania wyroków skazujących wydanych w innym państwie członkowskim UE wiąże o tyle, o ile dysponujemy odpowiednim poziomem wiedzy o tych wyrokach. Służy do tego instrumentarium z zakresu pomocy prawnej oraz wymiany informacji pochodzących z rejestrów karnych. Trudno uniknąć wrażenia, że taki zapis ustawy przewiduje swoiste "wyjście awaryjne". Ustawodawca bowiem z góry zakłada (co zresztą jest łatwe do przewidzenia), że w wymiarze praktycznym mogą wystąpić sytuacje, gdy niemożliwe będzie uzyskanie wyczerpujących informacji, które pozwoliłyby na uwzględnienie zagranicznego wyroku skazującego. Należy przy tym wyraźnie zastrzec, że istnienie takiego zapisu ustawowego nie zwalnia organów procesowych od czynienia starań w kierunku pozyskania niezbędnych informacji.

Obowiązek gromadzenia danych o osobach prawomocnie skazanych za przestępstwa przez sądy państw obcych statuuje art. 1 ust. 2 pkt 4 ustawy o KRK (zob. art. 13 i 22 Europejskiej konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych z dnia 20 kwietnia 1959 r., Dz.U. z 1999 r. Nr 76, poz. 854 ze zm.; art. 4 Protokołu dodatkowego do tej konwencji z dnia 17 marca 1978 r., Dz.U. z 1999 r. Nr 76, poz. 854; art. 6 ust. 1 Konwencji o wzajemnej pomocy prawnej w sprawach karnych pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej z dnia 29 maja 2000 r., Dz.Urz. WE C 197 z 12.07.2000, s. 3; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 8, s. 205; decyzja ramowa Rady 2009/315/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie organizacji wymiany informacji pochodzących z rejestru karnego pomiędzy państwami członkowskimi oraz treści tych informacji, Dz.Urz. UE L 93 z 7.04.2009, s. 23).

Przez zwrot "informacje niewystarczające do skazania" należy rozumieć dane dotyczące zarówno opisu czynu, za który osoba została skazana, kwalifikacji prawnej za przypisany czyn, jak i danych dotyczących osoby skazanego. Sąd uznaje informacje za niewystarczające wówczas, gdyby nie był w stanie w sposób niebudzący wątpliwości wydać orzeczenia w zgodzie z zasadą trafnej reakcji karnej (art. 2 § 1 pkt 1 kpk), jak i zasadą prawdy materialnej (art. 2 § 2 kpk). Sąd, który rozstrzyga o konieczności uwzględnienia wyroku skazującego zapadłego w innym państwie członkowskim, powinien wnikliwie zbadać, czy dane uzyskane z

systemu informatycznego pozwalają w sposób niebudzący wątpliwości dokonać ustaleń w badanej kwestii w drodze konsultacji czy pomocy prawnej między organami państwa wydającego orzeczenie a sądem polskim. Informacje uzyskane z systemu informatycznego lub sądu należy oceniać jak każdy dowód, a zatem zgodnie z dyrektywami wynikającymi z art. 7kpk W wypadku powstania wątpliwości, czy dane są wystarczające do uwzględnienia orzeczenia skazującego, sąd zobowiązany jest wystąpić do organów o wyjaśnienie wątpliwości, zakreślając przy tym odpowiedni termin do wykonania czynności przez odpowiedni organ państwa obcego. W wypadku bezskutecznego upływu terminu lub też **otrzymania niewystarczających informacji sąd nie może uwzględniać orzeczeń skazujących** zapadłych w państwach UE”. (LEX - Paweł Czarnecki, Piotr Hofmański; Komentarz do art. 114(a). Kodeksu karnego/

W przedmiotowej sprawie, z informacji o osobie z Krajowego Rejestru Karnego jak też z tłumaczenia wyroku Sądu w Hadze wynika, że oskarżony K. C. został skazany orzeczeniem sądu w Holandii w dniu 24 kwietnia 2019 roku za prowadzenie pojazdu mechanicznego przy zawartości alkoholu 1370 mikrogramów alkoholu na litr w wydychanym powietrzu na karę wykonywania prac społecznych przez okres 80 godzin. Pozbawiono go też prawa do kierowania pojazdami silnikowymi na okres 18 miesięcy (k. 124)

Powstała zatem wątpliwość czy oskarżony poruszając się

pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości w Polsce w dniu 24 sierpnia 2022r. wyczerpał dyspozycje §4 art.178a kk.

Konsekwencją powzięcia tych wątpliwości było zwrócenie się do Holandii, i to dwukrotnie (wydano europejskie nakazy dochodzeniowe w dniu 05.12.2022r. i w dniu 04.01.2023r.) z prośbą o nadesłanie odpisu orzeczenia skazującego oskarżonego K. C. z adnotacją o jego prawomocności oraz informacji czy w/w wykonał orzeczoną karę ograniczenia wolności jeżeli tak to kiedy, jeżeli nie – to czy wykonano wobec niego subsydiarnie karę aresztu. W END zawarto też prośbę o udzielenie informacji, czy skazanie K. C. uległo zatarciu.

Strona holenderska przysłała odpis wyroku. A w piśmie z dnia 27 stycznia 2023r. (k.165-167) udzieliła niepełnej odpowiedzi, bo tylko takiej, że oskarżony nie ukończył swoich 80 godzin prac społecznych.

Sprawa została umorzona przez polskie władze a kara prac społecznych nie została zamieniona na areszt zastępczy.

W związku z tym Sąd odwoławczy zwrócił się do SR w Suwałkach o nadesłanie informacji czy strona holenderska zwracała się o wykonanie kary ograniczenia wolności orzeczonej wobec K. C.. Z nadesłanego postanowienia z dnia 06 marca 2020r., IIKop 55/19 (k.170) wynika że Sąd Rejonowy w Suwałkach odmówił przyjęcia do wykonania orzeczonej w Holandii kary ograniczenia wolności z uwagi na to, że skazany nie przebywał na terenie Polski.

W tej sytuacji zdaniem Sadu Okręgowego, ze względu na wątpliwości, których nie dało się

usunąć, nie można uwzględnić skazania oskarżonego w Holandii, mając na względzie treść § 3 art. 114a kk.

Ratio legis przepisu art. 114a § 3kk sprowadzało się, z jednej strony, do konieczności zapewnienia wysokich gwarancji dla oskarżonego, tak aby wskutek problemów o charakterze dowodowym nie doszło do automatycznego wywołania skutków wynikających ze związania treścią określonych orzeczeń, a z drugiej, żeby brak wystarczających informacji nie uniemożliwiał zakończenia sprawy.

Wczytując się w treść wskazanego przepisu, który alternatywnie stwierdza, że § 1 nie stosuje się, jeżeli informacje uzyskane z rejestru karnego lub od sądu państwa członkowskiego Unii Europejskiej nie są wystarczające do ustalenia skazania, można nawet wywodzić, że skoro uzyskano informacje z rejestru karnego to nie istnieje potrzeba uzyskania dalszych informacji od sądu państwa członkowskiego.

Wniosek

Zmiana zaskarżonego wyroku przez zmianę kwalifikacji prawnej skazania i podstawy wymierzenia kary za czyn zarzucany oskarżonemu na art.178a§4kk w zw. z art.178a§1kk.

zasadny
częściowo zasadny
x niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Przeszkodą o charakterze faktycznym do uznania za wyrok skazujący zagranicznego prawomocnego orzeczenia

skazującego za popełnienie przestępstwa jest sytuacja, gdy informacje uzyskane z rejestru karnego lub od sądu państwa członkowskiego UE nie są wystarczające do ustalenia skazania.

1OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	PODLEGAJĄCE
1.	Nie stwierdzono okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu, niezależnie od podniesionych zarzutów – art.439kpk i 440kpk.
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
Jak wyżej.	
1ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
0.11.	Przedmiot utrzymania w mocy
0.1Zaskarżony wyrok utrzymano w mocy w całości.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Ustalenia stanu faktycznego co do sprawstwa i winy w sposób kategoryczny i niewątpliwy wynikają ze zgromadzonego materiału dowodowego. Nie znaleziono też podstaw do zmiany opisu czynu i przyjęcia kwalifikacji z art. 178a§4kk w zw. z art. 178a§1kk, o czym mowa (szczegółowo) wyżej.	
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
0.0.11.	Przedmiot i zakres zmiany

o.o.1 Nie dotyczy	
Zwiąże o powodach zmiany	
Nie dotyczy	

o.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
o.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.	Nie dotyczy	# art. 439 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia		
Nie dotyczy		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia		
Nie dotyczy		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
Nie dotyczy		
4.1.	Nie dotyczy	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia		

Nie dotyczy		
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
Nie dotyczy		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	Nie dotyczy	
1Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono zgodnie z art. 636 § 1kpk.

1PODPIS

0.11.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	prokurator	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wina i kara	

0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść x na niekorzyść	x w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
x	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	x	zmiana